

Repertoriul jurisprudenței

Cauzele conexe C-688/15 și C-109/16

Procedură inițiată de Agnieška Anisimovienė și alții

(cereri de decizie preliminară formulate de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas)

„Trimitere preliminară – Sisteme de garantare a depozitelor și de compensare a investitorilor – Directiva 94/19/CE – Articolul 1 punctul 1 – Depozite – Situații temporare care derivă din operațiuni bancare normale – Directiva 97/9/CE – Articolul 2 alineatul (2) al doilea paragraf – Fonduri datorate unui investitor sau care îi aparțin acestuia și care sunt deținute în numele său de o instituție de investiții în legătură cu activitatea de investiții – Instituție de credit emitentă de valori mobiliare – Fonduri transferate de particulari acestei instituții în vederea subscrierii de valori mobiliare viitoare – Aplicarea Directivei 2004/39/CE – Falimentul instituției menționate înainte de emiterea valorilor mobiliare în discuție – Întreprindere publică responsabilă de sistemele de garantare a depozitelor și de compensare a investitorilor – Posibilitatea invocării Directivelor 94/19/CE și 97/9/CE împotriva acestei întreprinderi”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 22 martie 2018

1. *Libertatea de stabilire – Libera prestare a serviciilor – Piețele instrumentelor financiare – Directiva 2004/39 – Servicii sau activități de investiții – Executarea ordinelor în numele clienților – Noțiune – Încheierea unui contract de subscriere privind instrumente financiare – Includere*

[Directiva 2004/39 a Parlamentului European și a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/31, art. 4 alin. (1) punctele 2 și 5, și anexa I secțiunea A punctul 2]

2. *Libertatea de stabilire – Libera prestare a serviciilor – Piețele instrumentelor financiare – Directiva 2004/39 – Servicii sau activități de investiții – Noțiune – Încheierea de către o instituție de credit a unor contracte de subscriere cu clienții săi privind valori mobiliare viitoare – Includere – Instituție de credit având calitatea de emitentă de valori mobiliare – Lipsa incidenței*

[Directiva 2004/39 a Parlamentului European și a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/31, art. 4 alin. (1) punctul 2]

3. *Libertatea de stabilire – Libera prestare a serviciilor – Instituții de credit – Sisteme de garantare a depozitelor și de compensare a investitorilor – Directivele 94/19 și 97/9 – Domeniu de aplicare – Creanțe care se raportează la fondurile transferate de particulari unei instituții de credit în cadrul subscrierii de valori mobiliare viitoare al căror emitent urma să fie aceasta și înregistrate într-un cont deschis în numele său – Includere*

(Directiva 94/19 a Parlamentului European și a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/14, și Directiva 97/9 a Parlamentului European și a Consiliului)

4. *Libertatea de stabilire – Libera prestare a serviciilor – Instituții de credit – Sisteme de garantare a depozitelor și de compensare a investitorilor – Directivele 94/19 și 97/9 – Instrumente care intră simultan în sfera ambelor directive – Lipsa direcționării de către un stat membru a unui tip de creanțe către un sistem prevăzut de una dintre directive – Alegerea sistemului aplicabil care revine titularului creanței*

[Directiva 94/19 a Parlamentului European și a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/14, și Directiva 97/9 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 2 alin. (3)]

5. *Libertatea de stabilire – Libera prestare a serviciilor – Instituții de credit – Sisteme de garantare a depozitelor și de compensare a investitorilor – Directivele 94/19 și 97/9 – Întreprindere publică responsabilă de sistemele menționate – Posibilitatea invocării directivelor împotriva acestei întreprinderi – Întindere*

[art. 288 al treilea paragraf TFUE; Directiva 94/19 a Parlamentului European și a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/14, art. 1 punctul 1, și Directiva 97/9 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 1 punctul 4 și art. 2 alin. (2) al doilea paragraf]

1. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctele 62-64)

2. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctele 66-69)

3. Pe de o parte, dispozițiile Directivei 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 martie 1997 privind sistemele de compensare pentru investitori și, pe de altă parte, cele ale Directivei 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind sistemele de garantare a depozitelor, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2009 trebuie să fie interpretate în sensul că creanțele care se raportează la fonduri debitate din conturi deținute de particulari la o instituție de credit și creditate în conturi deschise în numele instituției respective, în cadrul subscrierii de valori mobiliare viitoare al căror emitent urma să fie aceasta, în cazul în care emisiunea acestor valori nu a fost în cele din urmă efectuată din cauza falimentului instituției menționate, intră atât sub incidența sistemelor de compensare a investitorilor prevăzute de Directiva 97/9, cât și sub incidența sistemelor de garantare a depozitelor prevăzute de Directiva 94/19.

(a se vedea punctul 99 și dispozitiv 1)

4. Articolul 2 alineatul (3) din Directiva 97/9 trebuie să fie interpretat în sensul că, într-o situație în care creanțele intră atât sub incidența sistemelor de garantare a depozitelor prevăzute de Directiva 94/19, cât și sub incidența sistemelor de compensare a investitorilor prevăzute de Directiva 97/9 și în care legiuitorul național nu a direcționat astfel de creanțe către un sistem prevăzut de una sau de cealaltă dintre aceste directive, instanța sesizată nu poate să decidă ea însăși, în temeiul acestei dispoziții, sistemul de care pot beneficia titularii creanțelor menționate. În schimb, într-o asemenea situație, aceștia din urmă trebuie să aleagă să fie compensați de unul sau de celălalt dintre sistemele prevăzute de dreptul național pentru punerea în aplicare a celor două directive.

(a se vedea punctul 105 și dispozitiv 2)

5. Pe de o parte, articolul 1 punctul 1 din Directiva 94/19, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/14, și, pe de altă parte, articolul 1 punctul 4, precum și articolul 2 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 97/9 trebuie să fie interpretate în sensul că pot fi invocate de particulari în fața instanței

naționale în susținerea cererilor de compensare formulate împotriva unei întreprinderi publice responsabile, într-un stat membru, de sistemele de garantare a depozitelor și de compensare a investitorilor.

(a se vedea punctul 111 și dispozitiv 3)